

Sygn. akt II CO 123/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa M. T.

przeciwko R. M.

o rozwód, sygn. akt XVIII C (...),

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 sierpnia 2020 r.,

na skutek przedstawienia Sądu Okręgowego w P.

wniosku o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

zawiesza postępowanie przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. - w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 15 kwietnia 2020 r. Sąd Okręgowy w P. zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 45 k.p.c. celem oznaczenia sądu do rozpoznania sprawy. Sąd Okręgowy wskazał, iż w sprawie głównej - o rozwód - nie jest możliwe na podstawie art. 41 k.p.c. ustalenie sądu miejscowo właściwego do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie postępowanie przed Sądem Najwyższym podlega zawieszeniu na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ w związku z art. 391 § 1 w związku

z art. 398²¹ k.p.c. w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19.

Konieczność zawieszenia postępowania wynika z faktu, iż od wyniku postępowania zainicjowanego przed Trybunałem Konstytucyjnym wskazanym powyżej pytaniem prawnym Sądu Najwyższego, tj. rozstrzygnięcia w zakresie hierarchicznej zgodności art. 45 k.p.c. ze wskazanymi w pytaniu prawnym normami konstytucyjnymi, zależy również rozstrzygnięcie w sprawie niniejszej, skoro pytanie prawne w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19 dotyczy przepisu, który znajduje zastosowanie także w tej sprawie.

Wątpliwości Sądu Najwyższego sformułowane w pytaniu prawnym dotyczą tego, czy art. 45 k.p.c. w zakresie, w jakim:

1. wyklucza stwierdzenie niewłaściwości sądu w razie oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP,
2. nie określa kryteriów ani przesłanek stanowiących podstawę oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 2 oraz z art. 7 Konstytucji RP.

Ze względu na systematykę przepisów Kodeksu postępowania cywilnego wyłączenie stosowania art. 177 k.p.c. dotyczy wyłącznie spraw, o których mowa w art. 398¹ i nast. (część pierwsza, księga pierwsza, tytuł VI, dział Va „Skarga kasacyjna”). Art. 398¹² k.p.c. powinien być interpretowany ściśle. W konsekwencji, niezależnie od wykładni powyższego przepisu w postępowaniach wywołanych skargą kasacyjną, wyłączenie stosowania art. 177 k.p.c. nie dotyczy innych postępowań przed Sądem Najwyższym niż zainicjowane skargą, a zatem również postępowania na podstawie art. 45 k.p.c.

Należy również zaznaczyć, że w świetle orzecznictwa Konstytucyjnego, prawo do sądu w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, w pełnym, nieuszczuplonym kształcie wymaga uzyskania czytelnego, weryfikowalnego uzasadnienia rozstrzygnięcia (zob. w szczególności wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 30 maja 2007 r., sygn. akt 68/06, OTK ZU Nr 6/A/2007, poz. 53).

Mając na względzie wynikające z konstytucyjnego prawa do sądu gwarancje proceduralne celowe w niniejszej sprawie jest wskazanie motywów zawieszenia postępowania przez Sąd Najwyższy.

Z tych względów, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ w związku z art. 391 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

jw